

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor územního plánování a stavebního řádu

Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno

Č. j.: JMK 54949/2011

Sp. zn.: S - JMK 54949/2011 OÚPSŘ

Brno 02.06.2011

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno na úřední desce Krajského úřadu

Jihomoravského kraje na dobu nejméně 15-ti dnů.

Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenu.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup dne:

ROZHODNUTÍ

Městský úřad Šlapanice, odbor výstavby, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 22.12.2010 rozhodnutí č.j. OV/37629-10/1596-2010/DUS ze dne 15.12.2010, kterým výrokem označeným č. I. výrokové části – územní rozhodnutí č. 77/2010, rozhodl podle ustanovení § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“) a § 3 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), o umístění stavby nazvané „zpevněná skladová plocha včetně vjezdu“ na pozemku parc.č. 739/78 v k.ú. Moravany u Brna.

Účastníkem řízení dle ustanovení § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), tj. žadatelem o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby byla společnost HYDROSPOL, spo. S r.o., IČ 44015925, Sadová č.p. 483/11, Troubsko.

Proti citovanému územnímu rozhodnutí o umístění stavby vydanému stavebním úřadem podala odvolání Obec Moravany prostřednictvím zplnomocněného zástupce - JUDr. Radka Ondruše, advokáta, společná advokátní kancelář Ondruš & Ondruš a partneři, Těsnohlídkova 9, Brno.

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „KrÚ OÚPSŘ“) jako nejbližše nadřízený správní orgán ve smyslu ust. § 178 odst. 1 správního řádu, jehož působnost je založena ustanovením § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, je ve smyslu ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu příslušným odvolacím orgánem.

KrÚ OÚPSŘ, po přezkoumání napadeného usnesení ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu rozhodl dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu takto:

Napadené územní rozhodnutí o umístění stavby vydané stavebním úřadem pod výrokem

označeným č. I – územní rozhodnutí č. 77/2010, rozhodnutí

vydaného dne 22.12.2010 pod č.j. OV/37629-10/1596-2010/DUS ze dne 15.12.2010, se

r u š í a věc se vrací stavebnímu úřadu k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í :

Povinností odvolacího orgánu, založenou ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu je přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí pak odvolací orgán přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Ustanovení § 82 odst. 1 správního řádu stanoví, že odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřijatelné. Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí odvolání obsahovat mimo jiné i údaj o tom, v čem je spatřován rozpor rozhodnutí, resp. řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy. Tvrzením odvolatele vyjádřeným v odvolání však není odvolací správní orgán vázán a odvoláním napadené rozhodnutí včetně předchozího řízení přezkoumá z hlediska souladu s právními předpisy v celém rozsahu. Souladem rozhodnutí s právními předpisy se přitom rozumí i soulad se základními zásadami činnosti správních orgánů, zakotvenými ve správním řádu. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Rozhodnutí vydané dne 22.12.2010 rozhodnutí č.j. OV/37629-10/1596-2010/DUS ze dne 15.12.2010, prvoinstanční stavební úřad vydal na podkladě provedení územního řízení o umístění stavby, spojeného ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 stavebního zákona a ustanovení § 140 správního řádu se stavebním řízením. Výrokem označeným č. I. výrokové části citovaného rozhodnutí - územní rozhodnutí č. 77/2010, stavební úřad rozhodl podle ustanovení § 92 stavebního zákona a dle § 3 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o umístění stavby „zpevněná skladová plocha včetně vjezdu“ na pozemku parc.č. 739/78 v k.ú. Moravany u Brna (dále jen „Stavba“). Výrokem označeným č. II. citovaného rozhodnutí stavební úřad podle ustanovení § 115 stavebního zákona a § 4 vyhlášky č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení ve věcech stavebního řádu, rozhodl o stavebním povolení předmětné Stavby.

Odvolání podané Obcí Moravany proti rozhodnutí stavebního úřadu vydanému dne 22.12.2010 pod č.j. OV/37629-10/1596-2010/DUS ze dne 15.12.2010, obsahovalo označení výroků, k nimž je podáváno, tj. cituji „do všech výroků jeho výrokové části“, tj. mimo jiného jak proti rozhodnutí o umístění stavby, které je podmiňujícím výrokem, tak i proti stavebnímu povolení, které je navazujícím výrokem. Na podkladě těchto skutečností stavební úřad, před předáním věci KrÚ OÚPSŘ, odvolací řízení ve věci odvolání proti stavebnímu povolení přerušil podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu ve vazbě na ustanovení § 140 odst. 7 správního řádu, usnesením vydaným pod č.j. OV/10997-11/1596-2010/DUS ze dne 14.3.2011, do doby skončení řízení o odvolání proti územnímu rozhodnutí o umístění Stavby.

Ve vazbě na předchozí přistoupil KrÚ OÚPSŘ k provedení odvolacího řízení ve věci rozhodnutí vydaného dne 22.12.2010 pod č.j. OV/37629-10/1596-2010/DUS ze dne 15.12.2010, a to v části výše specifikovaného výroku č. I, tj. v části vydaného územního rozhodnutí o umístění Stavby (dále jen „napadené územní rozhodnutí“). Předmětem tohoto odvolacího řízení a rozhodnutí tak není přezkoumání stavebního povolení Stavby, vydaného v rámci napadeného rozhodnutí v části označené č. II výroku prvoinstančního

rozhodnutí.

KrÚ OÚPSŘ se v rámci přezkoumání předloženého, odvoláním napadeného, prvoinstančního územního rozhodnutí prvořadě zabýval otázkou, zda je předložené odvolání řádné a podané v zákonné odvolací lhůtě. Proti napadenému územnímu rozhodnutí stavebního úřadu podal odvolání účastník řízení - Obec Moravany (dále jen „odvolatel“), prostřednictvím zplnomocněného zástupce - JUDr. Radka Ondruše, advokáta, společná advokátní kancelář Ondruš & Ondruš a partneři, Těsnohlídkova 9, Brno. KrÚ OÚPSŘ ze spisového materiálu zjistil, že napadené územní rozhodnutí bylo odvolateli ve smyslu ustanovení § 92 odst. 3 stavebního zákona oznámeno prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky dne 28.12.2010, zákonná 15-ti denní odvolací lhůta počala běžet dne 29.12.2010. Dále, že odvolání bylo stavebnímu úřadu doručeno dne 11.1.2011. Na podkladě uvedených údajů dospěl KrÚ OÚPSŘ k závěru, že se jedná o odvolání přípustné a podané v zákonem stanovené odvolací lhůtě.

V odvolání odvolatel vyslovil, že, cit.: „...Napadené rozhodnutí je dílem předčasné a dílem nezákonné, kdy účastník neměl možnost v řízení uplatnit veškerá svá práva...“.

V jednotlivých bodech části I. odvolání vyslovil odvolatel mimo jiného, že citují: „(1)...stavební úřad měl spojit řízení o umístění stavby se stavebním řízením a to usnesením ze dne 22.9.2010, tedy v den, kdy stavební úřad oznámil zahájení takto spojeného územního a stavebního řízení. ...usnesení o spojení věci se pouze vyznačuje ve spise, je stavební úřad povinen o vydání takového rozhodnutí všechny jemu známé účastníky písemně vyrozumět a to samostatně. Takový úkon však nebyl vůči účastníkům učiněn. ...účastník by nepochybně využil opravných prostředků k napadení daného postupu mimořádným opravným prostředkem, neboť se domnívá, že v daném případě nejsou splněny podmínky dané ust. § 78 st. zák. pro spojení územního stavebního řízení. ...kdy jsou podmínky v území jednoznačné, tedy je-li pro dané území schválen územní či regulační plán, jež je nesporný. Taková situace však v daném případě neexistuje, neboť umístěvaná a povolovaná stavba se nachází v území, jehož územně plánovací dokumentace je zpochybněna podanou žalobou...o níž nebylo dosud rozhodnuto.....“

(2) ...se stavba svým celkovým zamýšleným rozsahem, jakož i charakterem dotkne zejména systému dopravní obslužnosti, dostatečnosti navazujících obslužných a dopravních cest, jakož i ochrany přírody a krajiny, neboť zamýšlená stavba povede k nepřipustnému zahuštění provozu na dotčených pozemích komunikacích, což bude mít v konečném důsledku vliv na zhoršení podmínek životního prostředí. Z průběhu spojeného řízení je zřejmé, že stavební úřad nevyrozuměl o konání územního řízení občanská sdružení zabývající se ochranou přírody a krajiny tak, aby se tato mohla vyjádřit k zamýšlené stavbě. Tímto došlo k opomenutí zákonných účastníků řízení.

(3) Účastník svým podáním ze dne 25.10.2010 vyslovil zásadní nesouhlas s umístěním dané stavby z důvodu kapacitní nedostatečnosti komunikací na které má být stavba napojena, jakož i pro nevyjasněný způsob napojení předmětné stavby na nejbližší silnici III. třídy. ... Dalším důvodem pro vyslovení nesouhlasného stanoviska obce je pak namítaná absence souhlasu k napojení stavby na přílehlou pozemní komunikaci. ...Stavební úřad námitku vyvrací odkazem na listinné důkazy, jež nebyly v řízení provedeny postupem dle ust. § 53 odst. 6 ve spojení s ust. § 51 odst. 2 s.ř., kdy účastník nebyl ze strany správního úřadu vyrozuměn o provádění těchto důkazů.Odkazuje-li nalézací správní úřad na napojení stavby na „soukromou komunikaci“ na pozemku parc.č. 739/78 v kat. území Moravany, činí tak zcela nepřezkoumatelným způsobem, kdy neuvádí, zdali tato „soukromá komunikace“ je komunikací místní či účelovou a pokud účelovou zda veřejně přístupnou či nepřístupnou (vnitroblokovou). Majitel či správce takové komunikace pak musí nutně být účastníkem předmětného správního řízení.Účastník nesouhlasí s hodnocením dopravní zátěže v místě tak, jak to uvedl nalézací správní úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Na jedné straně ...uvádí, že stavebník využije komunikace 2 vozidly Tatra 148 2x týdně, dále však již uvádí, že to bude 2x denně a to v době hlavní dopravní špičky. Následně připouští dopravu materiálu stavebníkovi a umístění dalších prostředků vyžadujících dopravu. Takto obecně a nepřezkoumatelně posuzovanou dopravní zátěž považuje účastník za správní uvážení dílem nepřezkoumatelné, dílem odporující hmotněprávní logice a dílem nemající oporu v provedeném dokazování.

(4) Odůvodnění části rozhodnutí týkající se stavebního povolení je zcela nepřezkoumatelné, neboť představuje pouhý přepis předchozí části odůvodnění té části rozhodnutí týkající se umístění stavby. (pozn. KrÚ OÚPSŘ – stavební povolení není předmětem tohoto odvolacího řízení – viz výše) Odůvodnění napadeného rozhodnutí je pak zcela nepřezkoumatelné ve vztahu k provedenému dokazování navíc za situace, kdy obsahuje pouze obecné formulace neodpovídající obsahu provedeného dokazování.

(5) Účastník řízení v souvislosti předmětnou stavbou namítá zhoršení pohody bydlení obyvatel obce v důsledku zvýšení dopravní zátěže v místě a zhoršení provozu na pozemních komunikacích.

(6) Napadené rozhodnutí neobsahuje plán kontrolních prohlídek stavby, kdy v podmínkách není rozvedeno, co se myslí jednotlivými etapami stavby tak, aby bylo možno jednoznačně odvodit termíny kontrolních prohlídek stavby. ... (pozn. KrÚ OÚPSŘ – stavební povolení není předmětem tohoto odvolacího řízení – viz výše)

(7) Z popsání průběhu správního řízení je zřejmé, že ve věci neproběhlo v závěru řízení ústní jednání. Účastníci nebyli v souladu s ust. § 51 odst. 2 s.ř. vyrozuměni o provádění listinných důkazů mimo ústní jednání a proto se nemohli provádění daného úkonu účastnit. ...

(8) Po stránce formální vykazuje napadené rozhodnutí celou řadu vad způsobující jeho nesrozumitelnost. I když je z výrokové části zřejmé, co je základním obsahem výroků, tedy vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení, jsou podmínky umístění provedení stavby formulovány velmi obecně, zčásti nesrozumitelně a částečně doslovným převzetím obsahu stanovisek....

V části II. odvolání odvolatel navrhl, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil nalézacímu správnímu úřadu a svým právním názorem jej zavázal doplnit dokazování a vady ve shora naznačeném směru.

Dne 14.3.2011 obdržel KrÚ OÚPSŘ podání odvolatele nazvané „Doplnění odvolání účastníka...“ v němž bylo uvedeno, že citují: „...Dne 18.1.2011 zrušil NSS změny č. 4 druhá část, č. 5, č. 6, Stavba „zpevněné skladové plochy včetně vjezdu“ spol. Hydrospol se nachází ve zrušené změně č. 6.02, a tedy není v souladu s platným ÚPO Moravany.“

Dne 16.5.2011 bylo u krajského úřadu zaevidováno podání odvolatele učiněné prostřednictvím zplnomocněného zástupce dne 15.5.2011, označené jako „vyjádření účastníka odvolacího řízení“. V textu odvolatel opakovaně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, kterým byla zrušena změna č.4 – druhá část, změna č. 5 a č. 6 územního plánu obce Moravany. Dále v textu odvolatel vyslovil pochybnosti o nepodjatosti pracovníků stavebního úřadu ve Šlapanicích ve vztahu k obci Moravany, zejména pak o nepodjatosti Ing. Hany Meitnerové a to ze způsobu rozhodování jí řízeného stavebního úřadu, jehož většina dosavadních rozhodnutí ve vztahu k obci Moravany byla soudem zrušena pro jejich nezákonnost. Odvolatel vyslovil, že pochybnosti o nepodjatosti jmenované jsou založeny její zjevnou neschopností akceptovat rozhodnutí soudů a za každou cenu, a to včetně uvádění nepravdivých skutečností, napravit zjevnou nezákonnost a nařídít odstranění stavby postavené v rozporu jak s územním plánem obce tak i veřejným zájmem.

V návaznosti na výše uvedené přistoupil KrÚ OÚPSŘ k přezkoumání napadeného územního rozhodnutí na podkladě předloženého spisového materiálu, který mu byl doručen 19.4.2011 a to i s ohledem na obsah podaného odvolání, a jako příslušný odvolací orgán zjistil následující.

Dne 25.8.2010 obdržel stavební úřad žádost HYDROSPOL, s.r.o., sídlo Sadová 11, Troubsko, zastoupené jednatelem Petrem Antonickým (dále jen „stavebník“), o vydání rozhodnutí o umístění Stavby. Dne 27.8.2010 stavebník podal žádost o stavební povolení pro předmětnou Stavbu a současně samostatnou žádostí ze dne 27.8.2010 požádal o spojení územního a stavebního řízení.

Co se týká podkladů přiložených k žádosti o vydání územního rozhodnutí, zejména dokumentace pro územní řízení, je nucen KrÚ OÚPSŘ konstatovat, že tato nespĺňovala požadavky vyhlášky č. 503/2006 Sb., konkrétně její přílohy č. 4, části D. stanovující požadavky na výkresovou dokumentaci, zejména dle písm. a) až c). Stejně tak textová část dokumentace pro územní řízení neobsahovala dostatečné údaje o dopadech projednávaného záměru do území, zejména z hlediska nároků na dopravní infrastrukturu (dopravní obslužnost Stavby), jestliže obsahoval pouze údaj, že „příjezd na parcelu je z obslužné komunikace p.č. 739/35 ve vlastnictví soukromého subjektu“. Nedostatečnost předložené dokumentace pro územní řízení pak měla dopady do posuzování dopadů záměru Stavby do území. Stavební úřad se nedostatečností předložené dokumentace pro územní řízení při posuzování úplnosti předložené žádosti nezabýval.

Z dokumentace pro územní řízení ani ze správního spisu nelze dovodit, a je tak nepřezkoumatelné, zda stavba podléhala posouzení ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění či zda ve smyslu odst. 4 citovaného zákonného ustanovení tomuto posouzení nepodléhala. Tuto otázku bude nutno zkoumat vzhledem k výroku tohoto odvolacího řízení v rámci nového projednání věci.

Usnesením poznamenaným do spisu dne 22.9.2010, č.j. OV/41635-10/1596-2010/DUS rozhodl stavební úřad ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 stavebního zákona o spojení územního řízení o umístění Stavby se stavebním řízením.

Následně opatřením vydaným pod č.j. OV/41641-10/1596-2010/DUS ze dne 22.9.2010 stavební úřad oznámil ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona zahájení územního řízení a současně k projednání žádosti nařídil veřejné ústní jednání na den 26.10.2010, současně účastníky územního řízení řádně, ve smyslu příslušných ustanovení stavebního zákona a správního řádu poučil o jejich právech a povinnostech spojených s probíhajícím řízením, mimo jiného o tzv. koncentrační zásadě územního řízení, tj. že mohou podávat námítky k záměru nejpozději při ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto. Stavební úřad v rámci citovaného opatření současně oznámil zahájení stavebního řízení s tím, že ve smyslu ustanovení § 112 odst. 2 stavebního zákona upustil od ústního jednání a rovněž účastníky stavebního řízení řádně poučil o jejich právech a povinnostech spojených s probíhajícím řízením.

V úvodu citovaného opatření stavební úřad řádně účastníky vyrozuměl o vydání usnesení ve věci spojení předmětných řízení ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 stavebního zákona s tím upozorněním, že uvedené usnesení bylo poznamenáno do spisu, poznamenáním do spisu nabylo právní moci a s jeho obsahem a odůvodněním se mohou účastníci řízení seznámit nahlédnutím do spisu.

K uvedenému KrÚ OÚPSŘ ve vazbě na odvolací námítku konstatuje, že v postupu stavebního úřadu, který o vydání předmětného usnesení ve věci spojení územního a stavebního řízení účastníky obou řízení vyrozuměl v rámci citovaného opatření, neshledal rozpor se zákonnou úpravou. Jestliže ustanovení § 76 odst. 3 správního řádu upravuje, že o usnesení poznamenaném do spisu se účastníci „vhodným způsobem

vyrozumí“, pak nelze shledat důvodným tvrzení odvolatele, že tak musí být samostatným úkonem. Postup, kdy k úkonu vyrozumění došlo v rámci citovaného opatření a právě v souvislosti s oznamováním řízení ve věci, neshledává KrÚ OÚPSŘ jako odporující zákonu. Co se týká úvahy odvolatele o možném využití mimořádných opravných prostředků proti uvedenému usnesení o spojení řízení, není odvolacímu orgánu zcela zřejmé, jaké opravné prostředky má na mysli, jestliže je odvolání proti usnesení poznamenanému do spisu vyloučeno ustanovením § 76 odst. 5 správního řádu a přezkumné řízení ustanovením § 94 odst. 3 správního řádu.

Při přezkoumání v předchozím textu popsaných úkonů v rámci územního řízení nicméně KrÚ OÚPSŘ zjistil porušení platné právní úpravy na dané územní řízení se vztahující, které s sebou neslo dopady do možnosti uplatňování práv účastníků územního řízení. Tato vada pak nutně vedla odvolací orgán k vyslovení nezákonnosti procesu, který vydání napadeného územního rozhodnutí předcházelo, což muselo mít následně dopady do posouzení zákonnosti napadeného územního rozhodnutí.

Při doručování oznámení o zahájení územního řízení postupoval stavební úřad ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona. Účastníkům uvedeným v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona doručoval prostřednictvím veřejné vyhlášky, kterou na úřední desce doručujícího orgánu vyvěsil dne 1.10.2010 (zároveň i způsobem umožňujícím dálkový přístup). K doručení citovaného opatření tak došlo dne 16.10.2010, dnem následujícím pak počala běžet zákonná patnáctidenní lhůta ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona, která je přímo spojena s uplatňováním práv účastníků. K naplnění této lhůty musí v celém jejím rozsahu dojít před konáním veřejného ústního jednání a nelze ji zkrátit. Za situace, kdy patnáctým dnem ode dne oznámení byl den 1.11.2010 (viz ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu) a konání veřejného ústního jednání bylo stanoveno již na 26.10.2010, došlo k popsanému porušení zákona.

Nezákonnost v postupu stavebního úřadu shledává KrÚ OÚPSŘ dále v tom, že předmětný záměr stavby nebyl v územním řízení projednán ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona s příslušnými dotčenými orgány. Součástí spisového materiálu je sice závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje (Ev.č. HSBM-71-113-81/1-OPKO-2010 ze dne 18.8.2010), nicméně zahájení řízení nebylo tomuto dotčenému orgánu oznámeno. Zahájení řízení nebylo rovněž oznámeno příslušnému silničnímu správnímu úřadu (viz § 40 zák.č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích v platném znění) přes to, že stavba svým charakterem vyžaduje a předpokládá napojení na dopravní infrastrukturu v území. Povinnost projednání Stavby s příslušným dotčeným orgánem nelze nahradit projednáním s účastníkem územního řízení dle ustanovení § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, i kdyby se jednalo o tentýž subjekt.

Dne 25.10.2010 předložil odvolatel stavebnímu úřadu své „vyjádření k záměru“ v němž uvedl, že nesouhlasí s výstavbou skladové haly společnosti Hydrospol, z důvodu nedořešeného dopravního napojení na silnici III. třídy; že stávající křižovatka ulice Žitná – příjezd k areálu KPP nevyhovuje zvýšené dopravní zátěži a že bez dobudování adekvátní komunikace a dopravního napojení na silnici III. třídy nelze povolovat další výstavbu v této lokalitě.

O průběhu veřejného ústního jednání byl vyhotoven protokol. V jeho textu je odkaz na vyjádření odvolatele ze dne 25.10.2010 a dále je zaznamenáno, že cit.: „*stavebník doloží výpočet dopravní zátěže*“.

Ve spisovém materiálu je vložena fotografie z místa stavby z níž vyplývá, že na místě byla stavebníkem vyvěšena pouze první strana opatření stavebního úřadu č.j. OV/41641-10/1596-2010/DUS ze dne 22.9.2010, přičemž předepsané grafické vyjádření záměru dle § 87 odst. 2 stavebního zákona na místě vyvěšeno nebylo. Stavební úřad se s tímto zjištěním, které s sebou neslo ze strany stavebníka porušení

zákonné úpravy, žádným způsobem nevypořádal.

Dle obsahu správního spisu byl stavebnímu úřadu dne 8.11.2010 předložen „dodatek technické zprávy“ obsahující posouzení Stavby z hlediska dopadů její dopravní zátěže do území. Obsahuje konstatování mimo jiného, že cituji *„...na pozemek budou auta zajíždět max. 2x týdně, tj. ráno a na konci směny, dovoz materiálu max. 1x měsíčně jedním nákladním vozem.“* Dále pak, že cituji: *„...v žádném případě nebude navyšována doprava v obci Moravany. Pozemek určený k výstavbě je napojen na obslužnou komunikaci v daném území. Plocha bude využívána v souladu se schváleným územním plánem obce Moravany, kde tato komunikace byla odsouhlasena v současném provedení.“*

Opatřením č.j. OV/48442-10/1596-2010/DUS ze dne 8.11.2010 stavební úřad sdělil účastníkům, že byly doplněny podklady pro vydání rozhodnutí a to „plánované navýšení dopravní zátěže stávající místní komunikace, která je napojena na silnici III/15257“. Z citovaného opatření nevyplývá, zda byl tímto podkladem myšlen výše citovaný dodatek technické zprávy, neboť ten pojednává o „obslužné komunikaci“ nikoli o komunikaci místní a jejím napojení na silnici III. třídy. Citovaným opatřením stavební úřad současně podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu sdělil účastníkům, že mají možnost se ve lhůtě pěti dnů od obdržení opatření před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit k jeho podkladům i ke způsobu jejich zjištění, případně navrhnout jejich doplnění.

Vzhledem k tomu, že z odůvodnění následně vydaného územního rozhodnutí vyplývá, že dodatek technické zprávy doložený teprve dne 8.11.2010 stavební úřad hodnotil jako zásadní podklad pro rozhodnutí o němž opírá svoji argumentaci, nebyl postup pouze podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu adekvátní. Rovněž je třeba vzít v úvahu, že dodatek technické zprávy byl součástí dokumentace projednávaného záměru a bylo tak nezbytné jej buď projednat ve smyslu úpravy dané pro územní řízení stavebním zákonem, nebo, měl-li být využit jako důkazní prostředek, musel být jako takový proveden ve smyslu ustanovení § 51 a následujících správního řádu. KrÚ OÚPSŘ dále poznamenává, že z formulace dodatku technické zprávy, že *„na pozemek budou auta zajíždět max. 2x týdně, tj. ráno a na konci směny“*, lze dovodit, že se jedná o chybu v psaní, kdy zřejmě mělo být uvedeno „2x denně“, nicméně stavební úřad uvedenou nesrovnalost nezjistil a nesjednal nápravu, ale naopak tuto zmatečnou formulaci převzal do textu napadeného územního rozhodnutí. Zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, je úkolem správního orgánu a není tak na účastníkovi, aby za žadatele a stavební úřad dovozoval, co bylo určitou formulací myšleno.

Následně stavební úřad vydal napadené územní rozhodnutí, kterým umístil předmětnou stavbu. Ve výroku č. I stavební úřad odkázal spolu s ustanovením § 92 stavebního zákona na ustanovení § 3 vyhlášky č. 503/2006 Sb., nicméně toto ustanovení řeší náležitosti žádosti o územní rozhodnutí nikoli náležitosti územního rozhodnutí, které upravuje § 9 citované vyhlášky. V podmínce č. 1 stavební úřad umístil Stavbu s odkazem na zákres v koordinační situaci s tím, že tato je nedílnou součástí rozhodnutí, nicméně tato uvedená část dokumentace není jakožto součást rozhodnutí zařazena a jako taková nebyla spolu s rozhodnutím účastníkům doručována. Ze smyslu ustanovení § 92 odst. 4 stavebního zákona lze dovodit, že příslušná grafická část dokumentace pro územní řízení má charakter pouze „grafické přílohy“ rozhodnutí, která je teprve po nabytí právní moci územního rozhodnutí ověřena stavebním úřadem a předána žadateli. V podmínce č. 2 stavební úřad stanovil, že Stavba bude napojena na obslužnou komunikaci na parc.č. 739/75 v k.ú. Moravany u Brna přičemž v odůvodnění napadeného územního rozhodnutí stavební úřad uvedl, že se jedná o soukromou komunikaci. Uvedené neodpovídá požadavku ustanovení § 9 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 503/2006 Sb., neboť dle tohoto ustanovení je stavební úřad povinen do územního rozhodnutí stanovit podmínky, kterými se zabezpečí napojení stavby, mimo jiného,

na veřejnou dopravní infrastrukturu.

Jak vyplývá z odůvodnění napadeného územního rozhodnutí, stavební úřad posuzoval záměr Stavby mimo jiné ve vazbě na obsah územního plánu Obce Moravany včetně příslušné změny, platného v době provedení prvoinstančního územního řízení i v době vydání napadeného územního rozhodnutí. Vzhledem k výsledku tohoto odvolacího řízení, kterým je zrušeno napadené územní rozhodnutí a věc vrácena stavebnímu úřadu, musí být v rámci nového projednání vzata v úvahu skutečnost, že Nejvyšší správní soud svým rozsudkem zn. 1 Ao 2/2010-185 ze dne 18.1.2011 zrušil opatření obecné povahy – změnu č. 4 – druhá část, č.5, č. 6 územního plánu obce Moravany – schválené usnesením zastupitelstva obce Moravany č. 3.9.-3.36.2009 dne 25.6.2009, která se týkala rovněž území, v němž je Stavba navrhována.

Uvedené vady v postupu stavebního úřadu, jakož i jeho nedostatečná a nepřesvědčivá argumentace, na níž byl založen výrok napadeného územního rozhodnutí, působí jeho nezákonnost pro rozpor se základními zásadami činnosti správních orgánů. Vzhledem ke zjištěným skutečnostem, neshledává KrÚ OÚPSŘ důvodným zabývat se podrobně odvolacími námitkami k rozhodnutí stavebního úřadu se vztahujícími, neboť napadené územní rozhodnutí bylo na podkladě předloženého spisového materiálu přezkoumáno i ve vazbě na obsah odvolacích námitek, přičemž názor KrÚ OÚPSŘ byl výše vysloven a je tak zřejmý z předchozího textu. Opakované podrobné hodnocení námitek by proto nemohlo mít vzhledem ke zjištěným vadám provedení prvoinstančního řízení vliv na způsob, kterým bylo v tomto odvolacím řízení rozhodnuto.

KrÚ OÚPSŘ považuje za vhodné poznamenat, že se koncentrační zásada územního řízení, zakotvená v ustanovení § 89 odst. 1 stavebního zákona, stanovující omezení pro uplatňování námitek účastníků řízení, vztahuje i na řízení odvolací tvořící s řízením prvoinstančním jeden celek. Proto KrÚ OÚPSŘ pouze pro úplnost ve věci odvolací námítka, že „...stavební úřad nevyrozuměl o konání územního řízení občanská sdružení zabývající se ochranou přírody a krajiny...“ uvádí, že ze správního spisu nelze žádným způsobem dovodit, zda jsou u stavebního úřadu evidovány žádosti ve smyslu ustanovení § 70 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, které by zakládaly důvod pro postup stavebního úřadu dle odst. 3 citovaného zákonného ustanovení.

Co se týká pochybnosti o nepodjatosti stavebního úřadu, konkrétně Ing. Hany Meitnerové, vyslovené ve vyjádření odvolatele ze dne 16.5.2011 v rámci odvolacího řízení (viz výše) poznamenává KrÚ OÚPSŘ následně. Obecně platí, že námitku podjatosti lze ve smyslu ustanovení § 14 správního řádu uplatňovat vůči konkrétní úřední osobě nikoli proti správnímu orgánu jako celku. K řešení námítka podjatosti pak je příslušný představený konkrétní úřední osoby, nikoli odvolací orgán. Skutečnost, že je dle názoru odvolatele postup správního orgánu v řízení (či v jiných řízeních vedených stavebním úřadem) shledán vadným či nesprávným a že jsou rozhodnutí správního orgánu pro vady rušena rozhodnutími soudu, či že postup správního orgánu není v souladu s právním názorem odvolatele, není ještě sám o sobě důvodem k pochybnosti o jeho nepodjatosti, resp. o nepodjatosti jednotlivých úředních osob v jeho rámci. Aplikace práva ze strany správního orgánu může být sice shledána nesprávnou, avšak obranou proti nesprávné aplikaci práva není námitka podjatosti, ale opravný prostředek stanovený procesním předpisem. Zákon proto vylučuje, aby důvodem „kvalifikované“ pochybnosti o nepodjatosti pracovníka správního orgánu mohly být okolnosti, které spočívají v jeho postupu v řízení v projednávané věci. Je třeba zdůraznit, že k vyloučení z důvodu podjatosti je v konkrétním případě třeba nalézt vždy ještě určitý konkrétní zájem (pozitivní nebo negativní) úřední osoby na výsledku řízení, pro který lze o její nepodjatosti pochybovat, což v tomto případě z předloženého spisového materiálu nevyplývá. Uvedené konstatování KrÚ OÚPSŘ odvolateli nebrání, aby případně řádně konkretizovanou námitku podjatosti u příslušného správního

orgánu uplatnil, je-li přesvědčen, že pro takový postup existují důvody.

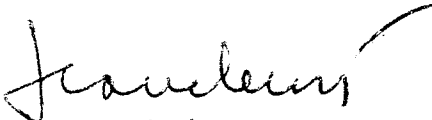
Účastníky tohoto odvolacího řízení jsou osoby, které za účastníky územního řízení označil stavební úřad, tj. stavebník, odvolatel, Josef Malý, Miroslav Duran, Soňa Duranová, JUNI EXPORT-IMPORT, spol. s r.o., K Way s.r.o.

Závěry, k nimž ve výsledku KrÚ OÚPSŘ dospěl, vedly k rozhodnutí v odvolacím řízení ve smyslu ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, přičemž prvoinstanční správní orgán je vázán právním názorem odvolacího orgánu v tomto rozhodnutí vysloveným.

Poučení o opravném prostředku:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. arch. Eva Hamrlová
vedoucí odboru

Počet listů rozhodnutí: 10
Počet příloh/listů příloh: -/-

Rozdělovník

Obdrží - *jednotlivě (účastníci dle § 27 odst. 1 správního řádu - § 85 odst. 1 stavebního zákona, odvolatel)*

HYDROSPOL, spol. s r.o., Sadová č.p. 483/11, 664 41 Troubsko

JUDr. Radek Ondruš, advokát, společná advokátní kancelář Ondruš & Ondruš a partneři, Těsnohlídkova 9,
Brno – *zplnomocněný zástupce Obce Moravany, Střední č.p. 10/28, 664 48 Moravany*

Obdrží – *prostřednictvím veřejné vyhlášky na úřední desce Krajského úřadu Jihomoravského kraje (účastníci řízení dle ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona)*

Josef Malý, U Rybníka č.p. 350/16, Moravany

Miroslav Duran, Neužilova č.p. 688/2, Bohunice, Brno

Soňa Duranová, Křiby č.p. 201, 664 17 Tetčice

JUNI EXPORT-IMPORT, spol. s r.o., Pražákova č.p. 510/51, Brno

K Way s.r.o., Dělnická 53, Brno

Obdrží - *s žádostí o vyvěšení na úřední desce pro informaci*

Městský úřad Šlapanice

Obecní úřad Moravany

Obdrží - *na vědomí*

Městský úřad Šlapanice, odbor výstavby, stavební úřad, pracoviště Brno, Opuštěná 9/2, 656 70 Brno